

Chr. Reventlow: Ja, hvad Venner angaar, forstaar jeg jo godt, at det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) er bleven lidt nedbøjet, efter at det er fastslaaet, at Hovedet for Neutralitetsforklaringen fra den Side er kommet her ind og har taget ham Brødet ud af Munden, og derfor maa det ærede Medlem gribe til overfor det Punkt ligefrem at paastaa ganske frejdigt og dristigt, som hans Natur er, at jeg kunde ikke lide, at han har fremdraget dette, hvordan det var gaaet de neutrale Stater i de sidste 50 Aars Krige. Ja, men hvis jeg ikke kunde lide det, hvorfor skulde jeg saa have rørt ved det. Jo, jeg kunde netop godt lide det, for det gav mig netop Anledning til at paavise, at i de Tilfælde, hvor der var ganske paaviselig Grund for en krigsførende Magt til at krænke en neutral Stat, skete det ikke i det Tilfælde, hvor den neutrale Stat var rustet, der blev Neutraliteten ikke krænket, medens i det Tilfælde, hvor den neutrale Stat ingen Ting havde gjort, blev ikke blot Neutraliteten krænket, men Landet okkuperet. Nu vil det ærede Medlem redde sig ved at sige: Ja, men det var ovre i Østasien. Ja, Østasien ligger nu ikke saa langt borte nu til Dags, og det var en europæisk Magt, der var i Krig derovre, og det ærede Medlem vil vistnok ved at forhøre sig hos dem, der kende til Japanernes Forhold, kunne faa bekræftet, at de føre deres Krige efter Principper, som de have lært i Europa, i Tyskland. Det ærede Medlem erklærer: jeg — nemlig det ærede Medlem fra Middelfart — frygter ikke for, at Danmark skal blive Genstand for et lignende Overgreb. Jeg tror, det ærede Medlem er en ganske fortræffelig Kautionist for et vist Beløb, men heller ikke derudover.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg vil kautionere for adskilligt, for saa vidt man vil tage mig god som Kautionist, men jeg vil ikke kautionere for Logikken i det ærede Medlems Fremstilling. Nej, Sagen er i Virkeligheden den, at selv om det ærede Medlem vil paastaa, at man fra japansk Side har lært, hvad der var Skik i Europa, have Japanerne maaske taget de Skikke, som ere forældede i Europa, og som ikke følges mere. De Skikke, der have været fulgte under de Krige, som jeg har nævnt, have været de Skikke, som have vist, at

Neutraliteten faktisk ikke er bleven krænket. Og jeg vil endelig sige, at naar det ærede Medlem fra Maribo er nødt til at søge saa langt bort som til Krigen i Asien for at finde et Tilfælde, han kan bruge, saa har det, naar det skal anvendes paa Forholdene i Danmark, ikke nogen som helst Betydning, saa har det samme Værdi som saa mange andre af de Paastande, som det ærede Medlem fremsætter.

Rode: Den ærede Minister indledede sine Bemærkninger her med den Udtalelse, at det forekom ham, at Sagen var udebatteret og Forhandlingen mat, Argumenterne var alle sammen førte frem mod hinanden, og der var ingen Grund til at gentage dem. Det er jo i og for sig rigtigt. Argumenterne have været førte frem, og de have endogsaa virket paa det Sted, hvor Afgørelsen træffes her i Landet, ude blandt Vælgerne. For saa vidt kunde jeg være enig med den højtærede Konseilspræsident om, at en Fortsættelse af Diskussionen om de Spørgsmaal, der var fremme i forrige Samling, er unødigt.

Ogsaa af denne Grund skal jeg for mit Vedkommende ikke inklade mig paa det ærede Medlem fra Maribos (Chr. Reventlow) Gentagelse af hans Tirailleurangreb paa det radikale Venstre fra forrige Samling. Disse Angreb falde jo i to Afdelinger, hvoraf den ene, som jeg sætter mest Pris paa, udmærker sig ved straalende Aandfuldhed. Jeg sætter Pris paa den, fordi jeg ved, hvorfra den Aandfuldhed stammer, den har en ganske umiskendelig Duft af Manøgen. Den anden Del er det ærede Medlems mægtige Patos. Den sætter jeg mindre Pris paa, for jeg ved ikke, hvorfra den kommer. Der var dog i det ærede Medlems Udtalelser en enkelt Ting, jeg skal gøre en Bemærkning om. Han fremsatte til Slutning den Betragtning, at fordi en Opgave er vanskelig, fritager det ikke for Forpligtelsen til at søge den løst. Som almindelig Sætning holder dette nu aldeles ikke Stik. Tværtimod! Det er en ganske overmaade farlig Sætning. Der er tværtimod Opgaver, man skal lade være at løse, fordi de ligge over ens Kræfter. Noget af det allerfarligste, Menneskeheden indlader sig paa, er, naar den vil være over Evne, hvad enten det er det enkelte Menneske eller det enkelte Samfund. Over Evne fører næsten altid til en Sprængning. Dette at ville paatage sig større Opgaver, end man kan løse, fører til, at der gaar omkring i Verden mange mislykkede Genier, Mænd, som tro, at de